

Finansministeren (Heinesen):

Til hr. Knud Jespersen skal jeg blot sige, at det er jo ikke nogen hemmelighed, at socialdemokratiet har søgt gennemført besparelser også på forsvarsområdet ud fra den betragtning, at der skulle skæres dybt på en række andre områder, herunder det sociale og undervisningsmæssige område, og det er lige så velkendt, at der ikke har kunnet opnås enighed herom blandt forsvarsforligspartierne.

Jeg har ikke særlige bemærkninger til fru Gerda Møllers betragtning, som jeg ikke er uenig i.

Til hr. Ninn-Hansen skal jeg blot sige, at jeg helt kan henholde mig til de oplysninger, som forsvarsministeren har givet i sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Stetter* (KF) til ministeren for skatter og afgifter:

„Vil ministeren gennemføre en kursordning for erhvervslivets valutalån i udlandet?“

(Spm. nr. 72).

Skriftlig begrundelse.

For at sikre den danske valutastilling fører regeringen en økonomisk politik, der tvinger danske virksomheder til at optage en stor del af deres lån i udlandet. Det middel, der benyttes, er en høj dansk rente, som bevirker, at virksomhederne foretrækker det udenlandske lånemarked. Det har vist sig, at det er nødvendigt med en betydelig renteforskel mellem Danmark og udlandet for at få virksomhederne til at låne i udlandet i stedet for i indlandet. Når en så stor renteforskel er nødvendig, skyldes det risikoen ved valutakursændringer. Hvis denne risiko ikke var til stede, kunne den indenlandske rente sænkes endnu et stykke, uden at det gik ud over valutaen.

Regeringen kan fjerne erhvervslivets risiko ved udlandslån ved at etablere en garantiordning for valutalån (ud over de eksportlån, der nu får en garanti). Risikoen for staten ved at etablere en sådan ordning er minimal, idet regeringen sammen med Nationalbanken tilrettelægger valutapolitikken. Da der er enighed om, at Danmark hverken kan eller vil tolerere en forringelse

af kronens internationale placering, er der faktisk ingen statslig risiko ved at etablere en valutakursgaranti. Men garantien i sig selv vil stimulere den låntagning i udlandet, som regeringen ønsker, og dermed vil det være muligt at holde et lavere dansk renteniveau til gavn for de af erhvervene, der traditionsmæssigt kun låner i Danmark.

Stetter (KF):

Spørgsmålet drejer sig om etablering af en fradragsordning i indkomsten for konstaterede kurstab i forbindelse med betaling af afdrag på udenlandske valutalån; en bestemmelse herom kunne f.eks. gennemføres ved en ændring af ligningsloven. Eventuelle kurstab ved rentebetalinger er jo i forvejen fradragsberettigede, og det samme gælder tab ved betaling af leverandørgæld i udenlandsk valuta.

I øvrigt henviser jeg til den skriftlige begrundelse.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Da spørgsmålet er stillet til mig, må jeg gå ud fra, at det er de skattemæssige problemer i forbindelse med valutalån i udlandet, der ønskes drøftet, og det fremgik også af hr. Stetters mundtlige begrundelse. Havde spørgsmålet derimod vedrørt de problemer, der knytter sig til kurssikring af udenlandske lån, måtte jeg henvide hr. Stetter til at rejse dette spørgsmål over for handelsministeren.

På det skattemæssige område er problemet jo, om der kan opnås fradrag for kurstab, der opstår i forbindelse med udenlandske lån, der optages som led i samhandelen med det pågældende land. Hidtil har man anerkendt fradrag for sådanne kurstab, både når det drejede sig om lån direkte hos vareleverandører i udlandet, og hvor det klart kunne fastslås, at et lån fra anden side udelukkende var optaget med henblik på varemellemværendet.

Der er imidlertid sket en skærpelse af denne praksis, og det er stadfæstet af landskatteretten, således at man nu kun anerkender fradrag for kurstab på den enkelte leverandørs kredit. Man har fra forskellige side været inde på, om den skete skærpelse i praksis er rimelig, og der har været fremsat ønsker om en tilbagevenden til tidligere prak-